

# Motion till riksdagen

1988/89:358

av Eva Björne (m)

Vägunderhållet i Västernorrlands län

---

Västernorrlands län karaktäriseras främst av skogsindustri och vattenkraft. Två av landets största skogsindustrier, SCA och MoDo, har båda vuxit fram och utvecklats i länet. De har kommit att dominera länets näringsliv tillsammans med andra stora industrier som AB Hägglund & Söner, GA Metall och Nobel Industrier AB.

Rationaliseringar och, framför allt i Ådalen, nedläggningar har också under lång tid varit karaktäristiska för länet. Samtidigt som de varor som producerats inbringat stora inkomster och ett stort exportnetto har flyttlassen rullat söderut, ut från länet. År 1988 var Västernorrlands län det enda län som hade ett negativt flyttningsnetto och befolkningsminskning.

Örnsköldsvik har trots dominansen av MoDo och Hägglunds alltid varit ett "norrländskt Gnosjö", en ort där idéer, entreprenöranda och småföretagsverksamhet har blommat. Så händer nu också. Företagsamma människor omsätter sina idéer i företag av allehanda slag. Några växer sig riktigt stora som t.ex. Fjällräven. I Sundsvall händer i ännu högre grad samma sak, småföretag av olika slag växer upp och de allra flesta klarar sig bra och tycks ha en god framtid. Det finns idéer, det finns många företagsamma människor och det finns mycken och stor framtidstro.

Övriga delar av länet präglas långt ifrån av samma sjudande näringsliv. Många av de övriga orterna präglas snarast av tillbakagång, nedläggning av offentlig verksamhet och avfolkning. Den utvecklingen kommer att vara mycket svår att vända om inte kommunikationerna förbättras. Det har visat sig att en av de viktigaste faktorerna för att ett samhälle skall kunna fungera som bostadsort och att företag skall kunna överleva är att det finns goda kommunikationer. Det måste finnas bra möjligheter till person- och godstrafik och utvecklade teleförbindelser. Såsom Västernorrlands län ser ut är det först vägnätet som måste ha en god standard. Det är med bil och buss man främst kan nå andra orter och andra kommunikationsmedel som tåg, båt och flyg.

Länet genomkorsas av tre stora älvar och ett stort antal mindre vattendrag, och få marker torde vara så finjordsrika i landet. Det innebär en svår terräng med stora höjdskillnader och en mark som är ytterst tjälfarlig.

Att bygga vägar och att underhålla vägar i länet är i genomsnitt 20–25 % dyrare än i landet för övrigt. Dessutom tillkommer behovet av broar.

De medel som länets vägverk har haft till sitt förfogande har under senare år varit för små för att kunna klara underhållet av befintliga vägar. För att upprätthålla status quo behövs resurser motsvarande ytterligare 15–20 %.

Inom vägförvaltningen har man beslutat att i främsta hand satsa tillgängliga medel på de regionala stamvägarna. Övriga belagda vägar kommer med tvingande nödvändighet att göras om till grusvägar. Anmärkningsvärt är att vid jämförelse med övriga län så är vägarna i Västernorrlands län i betydligt sämre skick. De har mest av sprickbildning, spårbildning och ojämnheter.

Vid en undersökning som SPRI nyligen offentliggjorde för tiden 1984–1986 visas att antalet döda i trafikolyckor för länet ligger 35 % över genomsnittet.

I en partimotion, Bättre vägar, anvisar vi i moderata samlingspartiet en miljard kronor utöver regeringens förslag till vägförbättringar. Det är en extra insats budgetåret 1989/90 för att den successiva kapitalförstöring som ägt rum under en följd av år skall kunna hejdas. Det är vägverkets uppgift att prioritera användningen av dessa medel.

## Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om ytterligare medel för vägunderhåll i Västernorrlands län.

Stockholm den 19 januari 1989

*Eva Björne (m)*